உ

குமரன்றுணை.

கதிரேசன் பேரில்

ஆனந்தக்களிப்பு.

மதுரை-புக்ஷாப்

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் பிரதர்ஸ்

ஏஜண்டு

மு. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களால்

திருமங்கலம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண விலாசப் பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

உ

முருகவேள் துணை.

கதிரேசன்பேரில்

ஆனந்தக்களிப்பு.

காப்பு.

குரு விருத்தம்.

வெத்தி மாமயில் வேலவர் மீதினி ற்
நித்தியா னந்தச் சிந்து புகன்றி ட
சத்தி வாலை யருள்திரு மாம த
அத்தி மாமுக னெங்கரான் காப்பதா ம்.

ஆனந்தக்களிப்பு

தானந்த ளுதந்த ளுனு—தந்த
தாளு தளு தந்த ளுனு.

சீர்மேவுங் கதிர்காமம் வாழும்-வள்ளி
தெய்வானை மணவாளன் மீதிலென்னுளும்

பார்புகழ வேதுதி சிறக்க-எங்கள்
பாரமதை யானைமுகன் றன்னருள் பெருக்க

தானந்த நடனமயி லேறுஞ்-சுவாமி
சரஹண பவானந்தன் மீதிலருள் சேரும்

ஆனந்தக் களிப்பதனைப்பாட-கைலை
யாளிமல ரடியைநா னனுதினந்தேட

சதுர்முகன் தேவிநயந் தரவே-இந்தத்
தாரணியி லுகந்தகவி வாணர்ஜெயம்பெறவே

கதிர்காம மானகர் சிறப்பாம்—எங்கள்
கண்ணாரு ளால்சொன்ன ஆனந்தக்களிப்பாம்

திசைமெய்த்த புகழ்கொண்டு நாளும்—நல்ல
செல்வமி யாபார தர்மமதுவாழும்

வசியகுல நகரத்தார் தானே—வந்து
வணங்குமெங்கள் கதிரேசன் சன்னதியில்நானே

சொன்னகவி தன்னையாங் கேற்ற—அதனில்
சொற்பிழைகள் வாராம லென்னையுமேகாத்த

நன்னய மிகுந்த தெய்வானை—யம்மன்
நற்கமல ரடியிணையை நான்றுதிப்பேனே

அறுமறைகள் புகழ்துதிகள் பூணும்—வள்ளி
யம்மையென் கவிதனக் கருள்தரவும்வேணும்

குருமுனியைப் பணிந்துகவி கூற—அதற்கு
குறைகளொன்றும் வாராமல் சபையிலறங்கேற்ற

சீதையால் ராமனு முன்னாலே—வந்து
தெர்ப்ப சயனஞ்செய்ய திருப்புல்லாணியிலே

நாதனருள் கங்கைகுல சீலன்—தங்கம்
ராம சாமிசொன்ன கவிக்குகந்தவேலன்

எச்சரிக்கை என்றிடும்பன் கூற—வந்து
இருபுறமுங்காவடிகள் நின்றுவிளையாட

பச்சை மயிலேறியருள் சீலன்—நித்தியம்
பக்ஷம்வைத் தென்கலி யகற்றும்வடிவேலன்

தென்கதிர் மானகர் விளங்க—வந்த
தேவாதி தேவர்ஜெயங் கூறியேமுழங்க

அன்பான சன்னதி யிலங்க—கதிரை
ஆறுமுகவேலருட மாபதிதுலங்க

முன்னாலே கோபுர முகப்பும்—எங்கள்
முருகேசன் கோவில்முழுச் செம்பால் வகுப்பும்

அன்னமெனும் தெய்வானை மாடம்—வள்ளியம்மை
யவள்பந் தடித்துவிளை யாடிடுங்கூடம்

மூதண்ட யோகபதி யேறும்—கதிரை
முத்துலிங்க சுவாமியுட சன்னதியைப்பாரும்

நாதமொடு கீதமு முழங்க—வசிய
நகரத்தார் கட்டிவைத்த சத்திரம்விளங்க

காணிக்கை கொண்டுவெகு கோடி—ஜனங்கள்
கதிரேசன் சன்னதிக்கு வருவார்கள்தேடி

மாணிக்க கெங்கை நீராட-இங்கே
மாதவரும் மனிதர்களும் வந்துநிதங்கூட

பொன்னலங் காரநகர் வாசம்-எங்கும்
புகழ்பெற்ற நவரத்ன மேவிளையுந்தேசம்

சொர்னமிகு கதிரைவள மெத்த-தோழி
சொல்லுகிறேன் நாட்டுவளம் வானுலகுநித்த

இந்திரனுட யேவலதி னாலே-வந்த
எழுமேகமு மொன்று கூடியே மேலே

சந்திரனென வாகவுமே வோங்கி-சத்த
சாகர மதில்தாவி தண்ணீரை வாங்கி

மாலென விசும்பிடை படர்ந்து-முகில்கள்
மண்டியே கெர்ஜ்ஜித்து மின்னலுமடர்ந்து

நாலுதிசை நாடியே தெளிந்து-கதிரை
நகர்பூமி யெங்குமழைமாரிகள் பொழிந்து

ஏரிகுளம் வாவிகள் நிறைந்து-வயல்கள்
எங்கெங்கு மேகன்னல் சென்னலும்வளர்ந்து

வீரிய மிகுந்தமு தத்தின்-நல்ல
வெண்கமுகு சோலைமலை மேலெங்குந்தோண

தனியே பழுத்துதிரு வாவும்-அதனில்
தாவியொரு கொம்போடே கொக்குகளுமேவும்

இனியமலர் வாசனைகள் தேடும்-விறென்
றிருபுரத்து நாலுகால் வண்டினங்கூடும்

நாகமது நாகமதிலேறும்-துய்ய
நாகமே புனைந்தசில மாதரையும்பாரும்

நாகமலர் சோகுமலர் முல்லை-இந்த
நாட்டினிலே மலைபகடுக்கொருகொம்புமில்லை

முல்லையிரு வாட்சிகளெடுத்து-அந்த
முல்லையிலே யிதளில்லா மடவார்தொடுத்து

வல்லவினை தீரவெனத்தேடி-மாது
வள்ளி தெய்வானைக் கிடுவார்கள்கோடி

சதுர்மறையும் புகழ்தேவ ரிங்கே-வந்து
தான்வாசஞ் செய்கதிரை மாணிக்ககெங்கை

இதிலே நீராடுவது சித்தி-ஜென்மம்
ஈடேறுஞ் சாயுச்சிய பதவியிலேமுத்தி

கோலமா மலையழகைப் பாரும்-கதிரை
 குமரேச னருளாலே வல்வினைகள் தீரும்

மூலகண பதிக்கிளைய வாகன்-கதிரை
 முத்துலிங் கோருக்கருள் செய்தயோகன்

மாமேவுந் புலிபுகழுந் தேட்டான்-கதிரை
 மகிமை களைச்சேடனு லளவிடமாட்டான்

பூமேவுங் குழல்வள்ளி நேயன்-சுவாமி
 புண்ணியன் தேவருக்கும் மனிதருக்கும்நாயன்

பச்சை மால்தனக்கு மருகோனே-சுவாமி
 பழனிமலை மீதினிலே மேவுமுருகோனே

வச்சிரா யுதன்தம்பி மருகா-உந்தன்
 மலரடி யெனக்குநிதந் தரவேணுமுருகா

நவவீரர் துணையான குகனே-நம்பி
 நாராயணன் றங்கை யபிராமிமகனே

நவமணி யணிந்த வொளிமூவர்-தின்று
 நடனமிடு மயிலேறி யெனைவந்துகாவா

கனககுண் டலமிட்ட நீதா-சுவாமி
 கார்த்தி கேயாலட்சம் படைவீரர்தானே

நனமேரு பாக்கியமருள் வேலா-எங்கும்
 சர்வபரி பூரணனந்த சிவபாலா

ஓராறு மங்கையர்கள் சேயன்-பவனி
 ஒய்யார மாகமயில் மீதுலவுதூயன்

ஈராறு பன்னிருகையாண்டி-புவன
 மெங்கெங்கு மேதுதி மிகுந்தமெய்யாண்டி.

ஆண்டி பொன்னாண்டி சிவனாண்டி-பழனி
 யாண்டிமலை யாண்டிசிலை யாண்டியிவனாண்டி.

ஆண்டிமக னாண்டியிவ னாண்டி-நதிகள்
 அழகான சாமிமலை திருப்பரங்குன்றாண்டி.

சிக்கல் புரவச்சேரி யாண்டி-சுவாமி
திருச்செந்தூ ரெட்டிகுடி குன்றைக்குடியாண்டி

மிக்கதிரு வேரகத் தாண்டி-கதிரை
மேவிவளர் வேல்முருக னறுமுகத்தாண்டி

சோலைமலை கழுகுமலை யாண்டி-நல்ல
தோகைமலை விராலிமலை சென்னிமலையாண்டி

வாலையருள் பெற்றவடி வேலா-முனிவர்
மாதவர்க்கேயெந்த நாளுமனுகூலா

விடவரவு படமும்விசை கெடவும்-படியே
வடவரைகள் கிடுகிடென கெஜமுமறைபடவும்

கடல்சுவர கதிமதி கலங்க-தாவி
கனவேக மாகவரு மயில்மீதிலங்க

மேலாகி விளையாடு மெய்யா-வெற்றி
காலாயு தத்தையு மெடுத்தமுருகையா

சாலோக சாமீப மென்னும்-சுவாமி
சாரூப சாயுச்சிய பதவியிலேமுன்னும்

ஆகவே நின்றபர நாதா-என்னை
ஆதரித் தாளவா வேணுங்குருநாதா

தாகமா யிருக்குதுனைக் காண-வந்த
சுவாமிவருவாயெனது கண்ணெதிரேதோண

அரகரா வேலனே நமாவோம்-சுவாமி
ஆறுமுக மாய்வந்த வடிவேநமாவோம்

அரகரா முருகா நமாவோம்-வாலை
அம்பிகை பராசத்தி மைந்தா நமாவோம்

அரகரா குகனே நமாவோம்-சுவாமி
அன்பருக் கன்பான பொருளேநமாவோம்

அரகரா தேவா நமாவோம்-சுவாமி
அகிலபுவனத்திலும் நுழைந்தாய்நமாவோம்

மயிலேறு மொயிலா நமாவோம்-பொதிகை
மலைமேவுந் தமிழ்முனிவன் குருவேநமாவோம்

மயிலேறும் கந்தா நமாவோம்-வட்ட
வடவாலில் மேவுமால் மருகா நமாவோம்

மயிலேறும் நாதா நமாவோம்-சுவாமி
மலைமேவும் பரமனுட குருவே நமாவோம்

மயிலேறு கின்ருய் நமாவோம்-தங்க
வடிவான வேலதுவுகந்தாய்நமாவோம்

திரிபுர பவாவா நமாவோம்—வள்ளி
பாகனே பவனொழி பவாவா நமாவோம்

சரஹண பவாவா நமாவோம்-கந்த
சுவாமியே கயலொழி பவாவா நமாவோம்

தரும துரையே நீரு மென்னை- நல்ல
தருணமிது காணித்த வேளையிலேயென்னை

காவுவுன் னீரடிகள் தன்னை-நான்
கண்டெனது கலிதீர வந்துமென் என்னை

வாவென்று சொல்ல மனமில்லையோ-உமக்கு
வள்ளிதெய் வானைவிடை தந்தனுப்பவில்லையோ

தஞ்ச மென்றேனே யுனக்கு-எனது
சஞ்சலமெனுங் கலியைத் தீர்ப்பாயெனக்கு

அஞ்சறிவுமான தாயகனே-சுவாமி
அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்ட நாயகனே

உன்கிருபை தந்துமே கண்பாரும்-இந்த
உலகமுழு தாள்பவனே யென்கலியைத் தீரும்

அன்புபெரும் வானரராஜன் பேரா-சுவாமி
அடியனுன் னடியிணையைக் காண நீவாரா

வாவா யென்றே வா நீயென்றே-சுவாமி
வடிவேலா வாவெனத் தொழுது நின்றே

எவன்றேடினுலுந் தேடட்டும்-நமக்
கென்சொல்லிக் கவிபாடினுலும் பாடட்டும்

நமக் கென்னவென் றிருக்கிறீரோ-சுவாமி
ஞாயமோ நானுமுறை யிட்டதறியீரோ

உனக்குமன மிரங்காத தேனு-எங்கள்
உத்தமி குறத்தரியின் பாலாயிப்போது

ஐயா நீ கிருபைசெய்த தாலே-இந்த
அகிலாண்டகோடி பூமண்டலத்தின் மேலே

மெய்யான சரிதையி லனேகர்-அதற்கு
மேலான கிருபையி லிருப்பவரனேகர்

தவயோகக் காரா வெகு வெள்ளம்-அங்கு
தங்கியே யிருப்பவர்க ளோமகாவெள்ளம்

அவர்களைப்போல் நான்பிறந்த திலையோ-சுவாமிக்
காளாக மெனக்குவிதி அயனெழுதவிலையோ

அன்னையவ ளீன்றெடுத்த கெதியோ-யெனக்கு
ஆதியிலே முன்னவர்கள் செய்துவத்தசதியோ

என்னகுறை யிருந்தாலுந் தீர்த்து-உந்தன்
இணையடிக்கு ஆளாக என்னையுமேசேர்த்து

ஆளாக்கி யாளலா காதோ-எந்தன்
அகந்தனிலே நீயிருந்து வாழலாகாதோ

பாழான மனங்குவியு திலையே-என்ன
பாவமோ வதிலிருக்கும் பிசகுதெரியலையே

வஞ்சகமில் லாமலே கண்பாரும்-முடிவில்
மறலியுட தூதரென்னை வருத்தாமல்காரும்

அஞ்சுதலை யாருளுந் துரையே-உமக்கு
அஞ்சுதலை யாய்வேத விருந்ததுவுஞ்சரியே

ஆறுதனைக் கண்டண்டரய்யா-பின்பு
ஆறுதலை யாய்ப்பதியை யாண்டவரேமெய்யா

ஆறுபடை வீட்டுக் கதிகாரா-வந்த
அசுரருட னஞ்சாத போர்புரியும்வீரா

சத்தி யுமை பாலகனே-உந்தன்
தாசனுக்கு தாசனெனைக் காப்பது நீதானே

சுத்தபரி பூரணு வுன்னை—ஓதி
அதிகருமடியார்க்குமடியாகவருளென்னை
பொய்யாத வாழ்வருளாய் வேலா-கந்த
ஐயாவே யென்னையாளுந் தேவாதிதேவா
ஒய்யார மானமூரு கோனே-வந்த
உற்பவ மெனுந்துதியை செப்புவேனுனே
டராயான வகுரனிட ராலே-தேவர்
ஓடிமுறையிட்டாரே கைலையிலே மேலே
ஆனசுரர் மேல்கோப மாகி-கைலை
யாளிவிழி தனிலேயொரு பொறிசிதறியேகி
சரவணப் பொய்கையி லமர்ந்து-அதுவுஞ்
சந்திரோ தயம்போலே பாலவெனவந்து
உருவாகி மலர்மீதி லானுர்-எங்கள்
ஓம் நமசி வாயவெனும் பரமனருள்மகனுர்
அப்பனே சென்னியோ ராருய்-யெத்த
வழகான செந்திரு புயங்களீராருய்
உற்பவ மான பனிரெண்டு-விழிகள்
ஒளிவாகி வோரா றுபெண்கள்பாலுண்டு
அயனையுஞ் சிறையினில் விடுத்தான்-தந்த
அரனுக்கு உபதேசம் சொல்லியேகொடுத்தான்
சயமுகா சூன்முத லோரை-கந்தன்
கைவேலி ஞலவர்கள் கருவறுத்தாரே
தங்கவடி வேலலங் காரன்-மாது
தையல்தெய் வானைமண மேவுசிங்காரன்
செந்தின் கதிரை மானகரி லங்கும்-சுவாமி
சிங்காரமாயுனது வருள்கிருபை பொங்கும்
சித்தமு மகிழ்ந்துவரும் லோலன்-வள்ளி
தெய்வானைக் கிணையான சித்ரமயில்வேலன்
சத்திவே லாயுத முடையான்-பூண்ட
தண்டைகள் கலீரெனவே வந்தருளும்நடையான்
டகமெனு மானதிங் களிலே-எங்கள்
கதிரேசன் திருவிழா பவனிவருகையிலே

கடல்போலே பேரிகை முழங்க-விருது
கட்டிய மிருபுறமு மருகேதயங்க
செங்காவிப் பட்டாலே கோடி-கொடிகள்
ஜெண்டாவு மாலவட்டக் குடைகள்பல கோடி
மங்காத சாமறைகள் கோடி-வீசி
வருவார்கள் நடனமிடு மடமாதர் கோடி
சேர்க்கையாய் மூரசு சங்கூத-நல்ல
செந்தீ வளர்ப்பவர்கள் நான்மறையோத
பார்க்கவெகு மாமுனிவர் வரவே-கவிகள்
பாடியே அரகரா வென்றுபுகழ் பெறவே
ஆணிப்பொன் மாலைக ளிலங்க-மொய்த்த
அழகான ஆலத்தி தீபமேதுலங்க
மாணிக்கப் பேழையி லுகந்தார்-கந்தன்
மதயானை மேலேறி யேபவனிவந்தார்
மதகரியோ வருகிறதைப் பாரும்-சுவாமி
மாணிக்கப் பேழையி லுகந்ததையும் பாரும்
கதிர்காமத் திருவிழா நேத்தி-எங்கள்
கந்தனு முகந்ததிரு வாபரணஞ் சாத்தி
கரியுலவு வனமூடு சென்று-செல்லக்
கதிர்காமம் போய்வந்து நீராடிப்பென்று
சரியான பௌரணையை நாடி-கந்த
சாமிசங் கீதபரி வாரமுடன்கூடி
வாரிபோல் பெருகி நீரோடி-வார
மாணிக்க கெங்கையிலே வந்துநீராடி
கூரான வடிவேல் சுமந்து-எங்கள்
குமரேசன் வள்ளிதனை நாடியேயுகந்து
புள்ளிமயில் வேலர்விரை வாக-சென்று
பூவையெனுங் குறமாது கோவிலுக்குளேக
வள்ளியம்மை சுவாமிதனைக் கண்டு-வாரு
மணவாள ரென்றடி பணிந்தன்புகொண்டு
சித்ரமணி மலரணையில் தாவி-நல்ல
செங்கமலக் கரத்தா லணைத்திவர்கள் பேவி

கொத்துமுத்து நத்துவளை திருத்தி-இவர்கள்
குளிர்ந்தகம கமெனமலர் வாசனைகள் பொருத்தி
இங்கிர்த மஞ்ஞளகுண நீதா-யெனக்கு
இனியசுக போகமத லீலாவினோதா
எங்கள்குலம் விளங்கவந்த நேசா-சுவாமி
எனக்கிரங்கி யிதுசமயம் வந்தவிசுவாசா
அத்தைபெற்ற முத்தேயெங் கோனே-யென்ற
ஆரணங்கை யுபசரித்து தேனேயம்மானே
முத்திரையிட் டிலங்கு செங்கையாலே-வள்ளி
மோகனமே யென்றந்த வேலவர்கையாலே
கலந்தணைந்த சுகந்தமண வாசன்-எங்கள்
கட்டழகி வள்ளிதனை பார்த்துமதபோஜன்
சலதரத்தைப் பழித்தகுழலாளே-இந்திர
தனுவோ வென்றதிசயிக்கும் புருவநுதலாளே
எந்தனுக் கிசைந்த மனையாளே-வள்ளி
இந்திரன்மகள் தெய்வானைக் குகந்ததுணையாளே
வந்து வெகுநேர மாகுதடி-யெந்தன்
மாதுதெய் வானையெனைத் தேடிடுவாள் நாடி
போய்வாரேன் விடைதாடி யென்ன-வள்ளி
பூவையவள் கேட்டெந்தன் சாமிநீர் சொன்ன
வாய்ச்சம்பிர தாயம்வெகு வீச்சு-நான் [ச்சு
போய்வார மென்றுசொன்ன வகைதானென்னபே
அங்கேபோய் செலுத்து மதிகாரம்-எந்தன்
அரண்மனையி லிருந்தாக்கால் நடக்காதோவீரம்
இரண்டு நாளிருந்து போனல்-சுவாமி
என்னகுறை வாகிவிடுங் காணுமுமக்கதனல்
என்மனையி லிருக்கையிலே யவளேன்-உம்மை
ஏன்தேட வேண்டியது காரியமுந்தாளேன்
உண்மையெனக் கின்னதென்று தானே-சுவாமி
உரையுமென வேலவரும் வள்ளியென்மானே
இங்கேவந்து நானிருப்ப தாலே-யென்னை
யெங்கேயோ வென்றுதெய் வானையொருக்காலே

மங்கையருந் தேடுவா ளின்று-யெனக்கு
வள்ளி நீ விடைதாடி போய்வாரேனென்று
இவர்கூற வள்ளியின் னுளே-சுவாமி
யின்றிரவு யிங்கிருந்து போகலாம்நாளை
அவசர முமக்கென்ன யங்கே-சுவாமி
ஆனாலும் நீர்போக சம்மதியே னிங்கே
கூடாது உம்மைவிட மாட்டேன்-மூத்த
குடியாளுக் கஞ்சிநான் பயப்படவுமாட்டேன்
தேடியிங்கே தெய்வானை வரட்டும்-யென்றும்
செப்புவதும் யொப்பினையும் வள்ளிகை நீட்டும்
பார்த்தோதடி வள்ளிமானே-சற்றும்
பாரம விம்மொழிக ளேன்சொல்லு வானே
ஆத்திர முனக்கென்ன போடி-தெய்வ
யானைக்கு நிகராவரோ பெண்கள் கோடி
சொந்தமாய் இருபை பாராட்டி-அந்த
தோகையரைப் பருவமதில் நான்மாலைசூட்டி
வந்தபடியாலவ ளுனக்கு-முந்தி
வந்தவளு மானதால் நானுமவளுக்கு
அடக்கமா யிருப்பதுவே சிலாக்யம்-வள்ளி
ஆனாலு மில்லறத்துக் கதுதானேயோக்யம்
மடக்கொடி தெய்வானையவ ளிங்கே-நானும்
வந்தவகை தெரியாது தேடுவாளங்கே
போகவிடை தாவென வதட்ட-யெங்கள்
பூவையெனுங் குறமாதுக் கதிகோபமூட்ட
மாகனக மேடையி லிலங்கும்-உமது
மனையாட்டி மூத்தகுடி யாளெனவிளங்கும்
தெய்வானை சொந்தமாய்ப் போச்சோ-நானுந்
திருட்டுத்தன மாகவந்த கள்ளிபோலாச்சோ
கைமாயஞ் செய்தோமோ நாங்கள்-ஒருவர்
காணுதே மாலையிட்டு வந்தீரோவுங்கள்
சாதியா ரேசுவாரோ காண்-நீருந்
தலைமறையயென் மனைக்கி வருவானேனென்னகாண்

ஆதியிலே யெனையு நினைத்து-வந்த
தறியாளோ தெய்வானை யம்மையுமழைத்து
கூட்டிவந்த நாரதரைக் கேளும்-வனத்தில்
குளத்தருகி லேமிகுந்த காடிபுலிவாழும்
காட்டினி லுமக்குதவி செய்தார்-வுங்களண்ணன்
கணபதியைக்கேட்டா லுஞ்சத்தியமாய்ச்சொல்வர்
வாதலங்கள் செய்சபை முன்றலே-வைத்து
தெய்வானை யைத்தாலி கட்டினதாலே
அவள் மாத்திரஞ் சொந்தக்கிளேயோ-சுவாமி
ஆனாலும் நான்கிழக்கு முகமிருக்கவில்லையோ
வள்ளியிவை சொல்லவே திகைத்து-சென்னல்
வளமான தென்கதிரை வேலவனும் நகைத்து
கள்ளிபோல் வீணிரை யாதே-பொல்லாக்
கசடான குறவருட சாதியொளியாதே
இரண்டுசமு சாரமாகாது-யென்று
நீணிலத்திற் சொல்லுவது சரியானதோது
அண்டர்குல மானேயுனை நாடி-வந்த
மணவாள னுக்கெதிர்கள் பேசலாமோடி
நில்லு நான் போய்வாரே னென்று-சொன்ன
நினைவறிந்து வள்ளியவள் சீறியெதிர்நின்று
வல்லப முமக்கென்ன காணும்-எனக்கு
வகைசொல்வி யப்பாலே நீர்போகவேணும்
என்சமர்த்தைப் பாருமினி யென்றே-வள்ளி
இடைதனிலேசேலையை யிருக்கியெதிர்கொண்டே
அன்புற நெருங்குவது கண்டார்-வள்ளி
அப்பாலே நில்லென்று சொல்லுகிறேனென்றார்
சொல்லுகிற சமாச்சார மென்ன-உமது
தொழிலை நானெடுகிலு மறிந்துமினியென்ன
நல்லதினி மேற்கொண்டு பார்ப்போம்-உமது
ஞாயமதைதேவசபையிலேசொல்லிக்கேழ்போம்
தேவசபையிலே சொல்லிப் பாரு-அவற்கு
தெரியுமடி தினைப்புனத்தில் நீயிருந்தசீரு

ஒவியமே உன்னுறுதி கேட்க-யெழுதும்
உடன்படிக்கை முறியுண்டோகொண்டாடிபார்க்க
உடன்படிக்கை முறியெழுதி தாறேன்-வள்ளி
புனக்கேவல் செய்வதற்கு உன்பிறகேவாறேன்
கடக்கவென்னைத் தள்ளாதே மானே-யென்று
கட்டிமுத்த மிட்டது கசப்பேறுவானே
தனியே வனத்திலிரு பேருங்-கூடுஞ்
சையோகவேளையிலே பார்த்தென்ன தீரும்
இனிய செந்தேனே கற்கண்டோ-உந்தன்
இதழென்று சொன்னதுவுஞ்மில்லையோஉண்டோ
முன்னிருந்த யினிப்பென்ன போச்சோ-இப்போ
முத்தகுடி யாளுமக்கு சக்கரைபோலாச்சோ
என்னை நீர் வசைசொல்வதேனோ-சுவாமி
யென்குலத்தை நீரிகழ்ந்து பேசுவதுமேனோ
தந்தையுங்கள் தேட்டையெடுத் தாரோ-எங்கள்
சாதியார் வந்துநிதந் தின்றுகெடுத்தாரோ
எந்தனுற் குறைகளே துண்டோ—சுவாமி
இழுக்கெந்த சாதியிலு மில்லாமலுண்டோ
மங்களாகல் யாணமதில் நல்லாள் அந்த
மணவறையி லென்தகப்ப னிட்டநகையல்லால்
உங்களிடம் வந்தநாட் கொண்டோ-யெனக்கு
ருத்திராட்சவடத்துக்கொரு நவமணியுமுண்டோ
மாதிவை யுறைக்க முத்தையன்—வள்ளி
மங்கைதனைப் பார்த்தேது சொல்வார் மெய்யன்
ஏதடி நீ பேச்சதிகங்கொண்டாய்-வள்ளி
யென்னுடைய சாதியிழுக் கென்ன கண்டாய்
குபேரன் மகள்போல பேசாதே-உன்னப்பன் [தே
கொடுத்துவிட்ட வரிசைகளை வெளியேசொல்லா
சபையோர்க ளென்னவறியாரோ—இந்த
தாரணியி லுள்ளவர்க ளெவருமறியாரோ
உடுத்திவந்த துணிக்கிவேறுண்டோ—களிம்பு
ஊறியபித்தளை யோலைக்கிவேறுண்டோ

தொடுத்திருந்த கருகுமணியோடே—யென்னை
துடர்ந்துவரும் போது னக்கேதுபட்டாடை
வண்ணார்கள் வெளுக்காத கலையுஞ்—சுத்த
வாணியர்கள் யெண்ணெயிட் டறியாததலையும்
புண்ணுக்குபோலிருக்கு மேலுங்—காட்டில்
புரண்டிசெடிமுள் ளிழுத்து சுரண்டிடவிட்டாலும்
எப்போதுங் காய்கிழங்கைத் தின்று—நீயும் [ம்
இருந்தகெதிதெரியாதோ வருப்போதென்பின் னு
அப்பவே நானழைத்து வந்து—நல்ல
ஆபரணமானதையு மழகாயணிந்து
செம்பவள மாளிகை யமைத்து—உனக்கு
செங்கமலத் தாதிகளை யேவல்நேமித்து
நம்பிநான் செய்ததை மறந்து—வள்ளி
நாயகமே பேசுவது மென்னடி யிகழ்ந்து
மாதே நீ பதருதே வாடி—யெந்தன்
மனமுழுது மறியாமல் சொல்லாதேபோடி
தோகையே இதுவென்ன மூர்க்கம்—உங்கள்
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் குறவருடமார்க்கம்
சாராயங் கள்ளுகள் குடித்து—குறவர்
சந்திக்கு சந்தியே சண்டைகள் பிடித்து
பூராயம் தெறியாமற் கத்தி—கண்ட
பூனைகளை யெறிவாறே முசலென்று குத்தி
இன்பதுவு முண்டதிக மாக—குறவர்
சேரியிலே நீபழகி வந்தவைபோக
செம்பவள வாயாளே யென்று—சுவாமி
செப்பவே வள்ளியவள் வெஞ்சினங்கொண்டு
வீண்ணுணவும் பேசுவதும் சீரோ—சுடலை
மீதிலெழும் பானதுவை தின்றதுவுமாரோ
கண்ணப்ப னெச்சிதின் கலையோ—சிவனுங்
கரிக்காகப்பாலகனை கொன்றதுவுமிலையோ
புத்தியுமக் கில்லாதே போமோ—கெட்ட
புனக்குறவர் பெண்ணை நீர் சம்மதிக்கலாமோ

யெத்திசையும் புகழ்பெற்ற நாதா-வென்று
இவள்சொல்லும் வசைகண்டு கூறுவார்தோதா
அடந்தேறு வார்குடி மிருந்தால்-குறவர்
அவர்தனக்கே சிலவுக்கில்லா திருந்தால்
கடன் வாங்குவார் சம்மதித்து-தாலி
கட்டிய பெண்டுகளை யீடாகவைத்து
கொடுத்துவிட்ட பணத்துக் கீடாக-வைத்த
குறத்திகளைப் பணங்கொடுத்த குறவன்வெகுவாக
அடுத்தவளை யனுதிங் கூடி-இவர்கள்
அஞ்சாறு பிள்ளைகளைப் பெற்றபின்தேடி
பணங்கொடுத்துத் திருப்புகிற போது-பெற்ற
பாலரையுங் கூடவே கூட்டியவள் மாது
குணமாக முன்னீடு வைத்த-பழைய
குறவனுடன் போவதுங்கள் சாதியிலேமெத்த
இதுப்புதுமை யிவ்வுலகி லுண்டோ-வள்ளி
எந்திழையே யிதைவிட லெச்சைவேறுண்டோ
கதிகொண்ட மயில்வாகனத்தார்-இந்தக்
கதைசொல்ல வேவள்ளி யவளெதிருரைத்தாள்
குறத்தியென்று யெனக்குவசை புரியுஞ்-சுவாமி
கும்பமுனி யாலுங்கள் சேதிகொஞ்சம் தெரியும்
மறந்தீரோ நீரறிந்த திலையோ-என்னப்பன்
மலைவேடன் மகளைப்போய் மாலையிட்டதிலையோ
சிந்தைமகிழ்ந் தொருபெண்ணைத் தூக்கி-உங்கள்
சிவன்தலையில் வைத்துமே சுமந்ததுக்குச்சாட்சி
நந்திகே சுவரர்சொல்லக் கேட்டேன-சுவாமி
ஞாயனிச மில்லாமல் நான்சொல்லமாட்டேன்
ஆட்டுக்காலதுதனை யெடுத்தார்-உங்கள்
அப்பனென் றவனிமுழு தெங்கும்பழித்தார்
கேட்டுப்பா ருமதுமாதா ஐயோ-ஒற்றை
மாட்டுக்காரனை வைத்திருந் ததுவும் பொய்யோ
கண்ணாயிரங் கொண்ட நேத்தி-உங்களம்மான்
பெண்ணாசை கொண்டல்லோ வந்தவபகீர்த்தி

பெண்ணொருவர் கொடுக்காததெதினால்-உங்களண்ணன்
பெருவயிறு கொண்டுவழிக் கரையிலிருந்ததினால்
அண்ணனுமே மத்தளங் கொட்ட-சொந்த
அருமைமரு மகளின்று கைத்தாளந்தட்ட
விண்ணவர்கள் கூடியே நகைக்க-வந்த
வேதியரும் மாதவருங் கண்டுபிரமிக்க
தேவடியாள் போலுமது அன்னை-கூடுந்
தேவசபை யில்லை நின்று ஆடலையோ முன்னை
பாவலருக் கருள்புரியுஞ் சீலா-இதையும்
பார்த்தவர்கள் சிறியாரோ தங்கவடிவேலா
பத்மாசூர னுக்குமிகப் பயந்து-உங்கள்
பரமசிவ னோட்டலையோ காட்டுவழி நுழைந்து
கைப்பொருளு மில்லாமல் தேசி-யென்று
கைப்பிச்சை வாங்கலையோ பரமசிவயோகி
கும்பமுனிக் கருள்புரிந்தோரே-என்று
கூவியே வள்ளிசொல்லு மொழிகளறிந்தாரே
தென்பாக மென்யோக வள்ளி-இந்த
சீமையிலே திருடிவருங் குறவர்குலக்கள்ளி
சூதிகொண்ட வளகுறவர் சாதி-வகையை
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் கேளுமவர்சேதி
சதிர்பெருகுந் திருவிழாக் கடையில்-ஜனங்கள்
சந்தடிக ளாகவே சயனிக்குமிடையில்
கூசாமல் கூடவே படுத்து-தூக்கம்
குலையாமல் பணிதிகளை கழற்றியெடுத்து
பேசாமலோடுவது கண்டு-துறத்தி
பெரியதனக் காரர்களு மேபிடித்துக் கொண்டு
வம்பிலே தலையயினைக் கட்டி-குறத்தி
மார்பிலே போடுவார் சொல்லென்று கிட்டி
செம்பாணி கொண்டுமே யிறுத்தி-அவர்கள்
சேலையை யுரிந்துசின மாகவே நிறுத்தி
அஷ்டதண்ட மாகவே யடிப்பார்-குறவர்
அப்பவும் எடுக்கவில்லை யெனவுமே துடிப்பார்

திடியடிக்கி யசையாத ஜாதி-குறவர்
சங்கைகெட்டு நிற்பார்கள் தெரியுமவர்சேதி
என்றிவருரைக்கவுமே மாது-சுவாமிக்
கெதிராக நின்றேது சொல்வாளப்போது
தொண்டர்தொழு கின்றமயி லேறும்-சுவாமி
சொல்லுமே னுங்கள்குல வளமைகளைப்பாரும்
அடையாளஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும்-நல்ல
ஆவினங்கள் கூடிவரு மாய்ப்பாடிவாழும்
இடையருட வள்ளிலென் னும்-உறியில்
இருந்தவெண்ணெ திருடினதை யாரென் றுகேளும்
அன்றுட யசோதை யறிந்து-வந்து
ஆவினங்கள் கட்டுகின்ற கயிறுல்வறிந்து
ஒன்றாக மாதரொரு பக்கப்-கூடி
உரலோடே கட்டினதைச் சொன்னாலும் வெட்கம்
கட்டுண்ட துப்ரோஷ மில்லையோ-பெண்கள்
கட்டிய சேலைகளைக் களவாண்ட தில்லையோ
வெட்டிய சமர்க்களத்தி லேறும்-கிருஷ்ணன்
விஜயனுட குதிரைகளை மேய்க்கலையோ பாரும்
ஊத்துகிற கஞ்சிகளை யேத்தார்-கிருஷ்ணன் [தாம்
ஊர்க்காலி மாட்டையெல்லாங் கட்டியங்கேமேய்த்
கூத்தசிச முண்டின்மாம் நிமப்ப-சொல்லக்
கூசுதே யென்மனமும் என்றிவளியம்ப
கேட்டவுடி வேல்வர் கைநீட்ட-வள்ளி
கேளடியுங்களுட வீடுமலை நாட்டில்
நீட்டியிரு கால்களை நிறுத்தி-அதனில்
தெட்டு முட்டாவளை கூட்டியேபொருத்தி
நத்திய கயிற்றால் வரிச்சு-மழைக்கு
நனையாமல் மூங்கிலிலையால் மேய்ந்திருக்கு
சுத்திவைத்த சுவரெல்லா மொட்டை-அசந்து
தூங்கவும் விடாசிங்கு மூறுமூறுத்த மூட்டை
ஆட்டேறி மேயுமதில் கொல்லை-வீட்டில்
அந்தமேபர் தனக்கிக மிருக்கவிடமில்லை

மூடாத வாசல்களைக் கண்டு-பார்த்து
 முடிஞ்ஞுசர வொருமுகட் டொழுக்குமுண்டு
தேடாத பொருள்சிலவு காணும்-வைத்த
 தீபமுந்தெரியாது தோணுமல்தோணும்
கூடாது குறவீட்டை நம்ப-சற்றே
 குந்தவைக்க முடியாது நசுநசுப்புரெம்ப
குறம்பாடிக் கஞ்சிகளை வாங்கும்-உங்கள்
 குறவருட பக்கியெல்லாங் கூறையிலே தூங்கும்
வரப்போது மில்லையென் ஞளும்-யென்று
 வடிவேலர் சொல்லவே வள்ளிமின்ஞளும்
தமக்கென்று சிறுகுடிசை கட்டி-குறவர்
 தானிருப் பதுவேவசை யில்லாதகெட்டி
உமக்கொரு தலத்தினிலும் நாடி-சுவாமி
 ஒண்டயிட மில்லாமல் மலைக்குமலையோடி
கையிலரைக் காசுமே இல்லாமல்-வீடு
 கட்டியே குடியிருக்க வகையுமறியாமல்
வெய்யலிலும் வேனலிலுங் காய்ந்து-சுவாமி
 மெத்தவரு ஷித்தமழை பனியால்நனைந்து
இருப்பதுவைக் கண்டுமனம் வாடி-உமக்கு
 மிவ்வுலகி லுள்ளவர்க ளெல்லோருங்கூடி
சிறக்கவே கோவில்களமைத்து-உமக்கு
 செம்பொன் மணியாபரண விருதுகள்சமைத்து
வடிவேலா வாவென்று யெண்ணி-உமக்கு
 வரிசையிட்டு வைத்தார்கள் பிரதிஷ்டைபண்ணி
அடியவர்கள் புண்ணியமீதையா-நீரும்
 அழகான கோவில்களி லிருக்கிறதுமெய்யா
தேருமத கரிபரியு மிரவல்-உமக்கு
 ஜெயமேன பேரிகையுங் கோயில்களுமிரவல்
எழுமயில் வாகனமு மிரவல்-உமக்கு
 இட்ட நவ ரத்னமணி யாபரணமிரவல்
இத்தனையு முமக்கிரவல் தானே-குறவர்
 இருப்பிடத்தைப் பழிக்குறீ ரெண்ணுமல்வீணே

வெற்றிவே லதுதானே சொந்தம்-உமக்கு
வேறேயொரு ஆஸ்திகளின் மேலென்னதொந்தம்
மச்சமுனி மறைபொருள் களாலும்-உங்கள்
வங்கிஷ வகுப்புகளைச் சொன்னாரே கேளும்
மச்சானே மறையோதும் வேதன்-உமக்கு
வாய்த்ததொரு மாமனே அளவளந்ததாதன்
ஆத்தாளோ பாளுநர்ப் பறைச்சி-அவளுக்
கருமையுள்ள தமயனையும் வளர்த்தவளுமிடைச்சி
தாத்தாவோ மீன்காரப்பரவன்-உமக்கு
தனாகர்த்த னென்வனும் நல்லகுலமறவன்
அாணுமொன் றுமையின்ற தய்யா-சங்க
மாண்டியல்லோ சாதியிலேசொல்வார்கள்மெய்யா
வாமுறைக ளில்லாத நாட்டம்-உங்கள்
வங்கிஷங்கள் தெரியாதோ பலசாதிக்கூட்டம்
இதற்குமுன்னே நானறிந் தாலும்-உமக்கு
இசைவேனோ நீர்குட்டிக் கரணம்போட்டாலும்
அதற்கென்ன செய்யலா மய்யா-நாங்க
ளானாலும் குறச்சாதி யென்பதும் பொய்யா
பண்டாரம் தானென்று கத்தி-யெந்தன்
பாணைதிரே வந்திரே யதுவென்னபுத்தி
கொண்டுகுலம் பேசுவது பேச்சோ
கொய்தினை மாவுக்கெனே கெஞ்சினதும்போச்சோ
பேருதெரி யாமலுரு மாறி-வந்து
பிசகுசெய்த மதகரி யினாலேமதமீறி
பாரமத யானைவரா விட்டால்-உமது
பாசாங்குக் குள்ளாக மாட்டேனில்லா விட்டால்
வழிகியிந் தாடிகுற வஞ்சி-யென்று
வணவேடன் போலவந்து யென்னெதிரேகெஞ்சி
களையாகு தெனவந்து முட்டி-நீரும்
காரியங்கள் கொணடபின் பேசுகிறீர்கெட்டி
வலியநான் வந்தேனோ தொட்டு-நீரும
வஞ்சகம் பேசுகிறீ ரிதுவென்ன செட்டு

சலியாமல் நீருறுதி சொன்ன-மொழிகள்
தவறுவதோ கலிகாலமானாலு மென்ன
பொன்னடி துலங்கிய வென்மாமி-பெற்ற
புண்ணியனே யனுதினமு மகலாமல்சாமி
யென்னருகி லிருமென்று கேட்டால்-சுவாமி
என்குலத்தை நீர்பழிக்க யுமக்குவிளையாட்டா
வையகத்துக் கேர்க்காது யென்னை-நீரும்
வஞ்சகமா யிகழ்ந்து பேசுவதுதன்னை
தெய்வானையோ சொல்லி விட்டாள்-எந்த
சிறிக்கியுமக் கிவ்வளவு சூதுசொல்லி தொட்டாள்
எப்படியோ நானறிய வில்லை-லோக
மெங்கும்நீர் போகாதவிட மொன்றுமில்லை
இப்படியு மறிந்திட்ட தாரு-உமக்கு
யேதோ சொல்லவந்த மங்கையர்கள்பேரு
வருந்திவிருந் தளித்தவளைச் சொல்லும்-அவளை [ம்
மயிர்பிடித்துகொண்டாரேன் சற்றேயிங்கேதில்லு
மருந்திடு மயக்கமில்லா விட்டால்-எனக்கு
பதில்சொல்லமாட்டீரோ நானெதுவுங்கேட்டால்
மூருக்குவளை தாதிகளே வாடி-நம்ம
முத்துலிங்க ஸ்வாமியை நீ கூட்டிவாபோடி
கருதுமருந் திடுபிசகு தோணும்-எந்தன்
கணவினன்னுங் கந்தருக்கு கைபார்க்கவேணும்
மின்னுரே யென்றிவளுஞ் சொல்ல-யெங்கள்
வேலரிது புதுமையெனக் கேட்டவருமென்ன
யென்னடிவீண் யோசனைகள் கொண்டாய்-நானும்
யெவள்வீட்டி லேயிருந்துண்ண நீ கண்டாய்
என்னுடைய சொல்லுறுதி மீறி-நீயும்
எதிர்பேசினதி னாலேயுன்னை நான்சீறி
சொன்னவகை யல்லாது கண்ணே-சும்மா
தோகையே நானுமுனை பேசுவேனோ பெண்ணே
மயங்காதே நீவள்ளி மாதே-உந்தன்
மனமறிய நான்சொன்ன தல்லாதிப்போதே

ஜெயமாக நான்போய்வருவேன்-வள்ளி
　　தினமுமுனைப் பிரியாமல் தெரிசனமுந்தருவேன்
உந்தனைவிட் டகல்வேனே மானே-யென்று
　　உபசாரஞ்செய்தங் கிருக்கையிலேதானே
கந்தனையுங் கோவிலுக்குள் தேடி-அங்கே
　　காணுமல் தெய்வானை யம்மன் மனம்வாடி
மங்கையரே சுந்தரப் பிரகாசன்-அந்த
　　மாணிக்க கெங்கைக்குப் போனமுருகேசன்
எங்கேயென வேலவனைத் தேடி-நீங்கள்
　　இதுதினஞ் சொல்லவேணு மென்றிடவேயோடி
தாதியர்க ளெல்லோருஞ் சென்று-யெங்கள்
　　சண்முக வேலாயுதனைத் தேடிறுமென்று
ஆதியின் மாணிக்க கெங்கை-தீர்த்த
　　மாடவந்த வேலவரைக் கண்டீர்களோயிங்கே
பாதிபிறை நுத லழகி யாளே-அவள்தன்
　　பர்த்தாவைக் காணுமென்று தேடுவதினலே
கதித்தபுகழ் கொண்டமுனி வோரே-எங்கள்
　　கந்தனையுங் கண்டதுண்டோ சொல்லுவீர் நீரே
காணிக்கை கொண்டுவந் தோரே-எங்கள்
　　கட்டழகி தெய்வானை மணவாளனுரே
மாணிக்க கெங்கை நீராட-இங்கு
　　வந்தவரைக் காணீர்களோ யினியெங்கேதேட
பாங்கியவர் நதியெங்குந் தேட-கோவில்
　　பணிவிடைக் காரர்தெரு வீதிவழிநாட
ஏங்கியவர் தேடுவது கண்டு-சுவாமி
　　எங்கோனும் சிந்தையி லறிந்தன்புகொண்டு
நினைவில மறக்காத தெய்வானை-இந்த
　　நிமிஷமே கூட்டிவா வென்றேவுஞ்சேனை
எனையழைக்க வேணுமென்று தேடி-வாரார்
　　ஏந்திழையே நான்போய் வரவும்விடைதாடி
தாடியென்று சொல்லவே இசைந்து-வள்ளி
　　தையலருஞ் சுவாமிதனைப் பார்த்துமே நகைத்து

தேடிவந்த பேர்களை நானடிப்பேன்-அந்த
    தெய்வானை வந்தாலு மேசண்டைபிடிப்பேன்
என்னுடைய கணவனையுந் தேட-அவளுக்
    கென்னவதி காரம்விடை கேள்க்குறீரோட
மன்னவா யிதுவென்ன வென்றே-சொன்ன
    வள்ளிதனை யுபசாரஞ் செய்தருகில் நின்றே
எனக்குரிய மானே நீ கோபம்-இப்போ
    யென்பேரில் வைக்காதே வீண்மனஸ்தாபம்
உனக்குநான் பிசகுசெய் வேனோ-பெண்ணே
    யோசனைகள் செய்யாதே நான்மறப்பேனோ
போய்வாரேன் வள்ளிதய வாக-எனக்கு
    புகழ்ந்துவிடைத் தாடிதெய் வானையிடமேக
வாய்திறந்து சொல்லுமென மகிழ்ந்து-என்று
    வடிவேலர் கேழ்க்கவே வள்ளியுமுகந்து
மறைபுகழு கின்றவடி வேலா-சுவாமி
    மனவருத்த மில்லாமல் போய்வாருஞ்சீலா
இறையவருக் குகந்தமக னாரே-யென்று
    இவள்சொல்ல வேலர்வழி கூட நடந்தாரே
இத்திர வடிவேலர் நடந்தார்-இங்கே
    தேடிவந்த தாதியர்கள் கண்டடிபணிந்தார்
வெற்றிமயி லோனன்பு கொண்டு-கோயில்
    மேவியதெய் வானையுங் கண்டெதிரே சென்று
மங்கையரே யெனைத்தேடு வானேன்-நம்ம [ன்
    வள்ளியம்மை தன்னுடைய கோவிலுக்குபோனே
செங்கமல மாதேயென் கண்ணே-இப்போ
    தேடினது மென்னவகை சொல்லாயோ பெண்ணே
தெய்வானை யென்றார் துணிந்து-அந்த
    தேவிசெவ்வேள் பாதமல ரடிபணிந்து
வைபோக மானவடி வேலே-உடைய
    மணவாளா உமக்குநித மிதுதானோவேலை
இளையாள்மே லிருக்கிற பாசம்-சுவாமி
    யென்பேரி லேனில்லை யுமக்குவிசுவாசம்

அழகாக விருந்தோ நீர் காணும்-வள்ளி
யவள்மனைக்கு நித்யவலியப் போகவோவேணும்
முழுக்கவே யும்மாலே பேச்சே-சாதி
முறைதவறி குறவருட சம்மந்தமாச்சே
இழுக்கான சாதியிலேகி-மாலை
இட்டாலு மேன்மையது தருவாரோயோகி
அடிக்கடி நீ யவள்மனைக்குப் போனால்-மெத்த
வளக்களிப் பாகவே சொல்லுவாளாறல்
குடிதனி லுயர்ந்த வளுமில்லை-வள்ளி
குறவர்குல மானதால் சொன்னேனெல்லை
நிசமென்று நீரெண்ணு வீரோ-உமக்கு
நேர்ந்ததுவும் வள்ளியுட மோகமதுவீரோ
அசையாமலானந்த மீறி-வள்ளி
ஆசைகொண்டு பேசுகிறீர் நானுமக்குப்பாரி
யாகிநா னெடுத்தென்ன கோட்டை-புவியில்
அறியாரோ நீரெனக்குத் தேடிவருந்தேட்டை
தேகியென வாண்டிபோலானீர்-சுவாமி
தேவியவள் வள்ளிதனை மாவுதிங்கப்போனீர்
திருபுவனை யருள்பெற்ற பாலா-உமது
சித்தமது யெப்படியோ கதிரைவடிவேலா
அரிமருக ரேயென் றுரைக்க-எங்கள்
ஆறுமுகன் சொல்லுவார தெய்வானைமெய்க்க
மானேநான் உன்வறுதி பெற்றேன்-பின்பு
வள்ளிதனை மாலையிட்டு கூட்டிவந்து வைத்தேன்
தேனேயென் மேற்பிழைக ளில்லை-உனக்கு
தெரியாதோ வீணுவில் பேசுவதுந்தொல்லை
கோவிலுக்கு நீபோடி யென்று-யெங்கள்
குமரேசன் சிம்மா சனத்திலேயொன்று
சேவலொரு கையினி லிருக்க-யெங்கள்
சித்திரவடி வேலவருமே கொலுவிருக்க
கூடதீ வாரா தனைக்கு-வந்து
சூழ்ந்தார்கள் கோடானு கோடியன்னறக்கு

அடியவர் பணிந்து துதிபாட—கதிரை
ஆறுமுகன் மீதினில் கவிமாலைசூட
சிம்மா தனத்தி லிருக்க—யெங்குஞ்
ஜெயஜெயன வந்தார்கள் சூழவே பெருக்க
அம்மா பரஞ்சோதி பாலன்—நல்ல
அன்புடன் அருளுவா ராறுமுகவேலன்
துன்பவினை யணுகாமல் தானே—நீங்கள்
சுகமாகவாழ்வீரென் றெல்லவர்க்குந்தானே
தென்கதிரை வேல ரருளாக—வந்த
தேவர்களும் மனிதர்களுந் தங்கள்பதிக்கேக
சித்தர்களும் வந்துநிதம் பணிய—இந்த
யெந்தமிழ் தனக்குதவி செய்சுப்பிரமணிய
கர்த்த னருளாலே குறைவில்லை—ஆருங்
கதிர்காம மென்றுநலு வருமைகளுமில்லை
தேவர்களும் முனிவர்களும் வாழி—எங்கள்
திருமாலு மயனாலு முமையாளும் வாழி
நாவலரும் பாவலரும் வாழி—வள்ளி
நாயகன் மேற்கவியி தென்னாளும்வாழி
புள்ளிமயில் வடிவேலும் வாழி—இந்தப்
புவியெங்கு நகரத்தார் புகழ்பெறவேவாழி
வள்ளிதெய் வானையுடன் மேவி—யோக
வாழ்வுபெறுங் கதிரேச றென்னாளும்வாழி

கதிரேசன் பேரில் ஆனந்தக் களிப்பு
முற்றிற்று.

கதிர்காமத்து ஏசல்.

சீர்வளருங்கதிரை நாதன்மேற்சிந்துபாடச்
சித்திவிநாயகனை யெண்ணியே—வாலை
சத்திசிவனைத் துதி பண்ணியே

சத்திசிவனாருளும் வெற்றிவேலவர்மலர்
தாளினைதன்னைமறவேனே-சத்தி
வேலனுமெங்கள்முருக கோனே
கோனெனுமிந்திரனுக்கேவருந்துதிசெய்யும்
கும்பல்குருவைப்பணிந்தேத்த-வெகு
இன்பமுடனேகலைத வாழ்த்த
இன்பமுடனேவரு மன்புள்ளதொழியசே
எங்குலதேவனருள் சேரும்-இந்த
தென்கதிர்காமமலைப்பாரும்
தென்கதிர்காமமென்றால் வெங்கும்பிரகாசமாகச்
சேவற்கொடி துலங்கு தேவதையா-இந்த
மாவளமாநகரின் லீலையா
மாவளமாவயித்தப் பூநகர்தன்னில்வள்ளி
மங்கைக்கிசைந்தமுருகேசன் பெண்ணே-வேலவர்
இங்கேயிருக்கிறார்தான் கண்ணே
இங்கேயிருக்கிறவர் செங்கைவேலவரென்றால்
அந்தமதகரிமேல் பாரையா-மேவி
அந்தரபவனிவார தாலையா
அந்தரபவனிவரும் கந்தன்பன்னிருகையன்
ஆனைமேலேறிவரு வாரடி-தேவர்
சேனைசேனாதிபதி தானடி
சேனாதிபதியவரானையின் மேலேறிக்கொண்டு
தெருவில்பவனிவரும் வேலனே-வெகு
அருமையாயீன்றவனார் வேலனே
அருமையாயீன்றவளுந் திருமாலுடன்பிறந்த
ஆத்தாளேயெங்கள்பரமேஸ்வரி-கைலை
கர்த்தாவேமங்கைமங்க ளேஸ்வரி
காத்தாளேசெங்கைவேலனுத்தாளிவளென்றீரே
கைலாசநாதர்க்கிவளாரு-யெனக்
கொயிலாச்சொல்லுமது சீரு
ஒயிலாகவீஸ்வரியுங் கயிலாசநாதருக்கு
உத்தமிசேர்ந்தமனையாளடி-வாலை
சத்திசிவனென்பார்கள் கேளடி.

சத்திரிவினையவர் பெற்றிடுமந்திரமதன்
தான்வந்தெதிர்த்ததென்ன சேனையா-இவன்
எனவர்தன்னையெரித் தானையா
எரித்தாரென்றுவே மானையுடையவர்மேல்
வேதாக்ருப்பாணமதை எய்தான்-இவன்
வாதுக்கலகவேதான் செய்தான்
வாதுக்கெதிர்ந்துவந்த போதுவிறுமன்னில்லை
வாங்கிச்சிவனையடித்தே னைதான்-இவன்
தாங்கியருளவர்க்குமேன் செய்தான்
தாங்கினதவத்தா லோங்கியபார்த்தனென்னும்
தானேபொறுத்தாதருள் பிந்தையார்-இந்த
ஆனைமேல்வாகத்தன் தந்தையார்
ஆனைமுகமும்பெரும பார்வையுறிலங்க
அந்தாயிருக்குரரே பானையா-ஒரு
தந்தாமிலங்கியவ ராமையா
தந்தமதுவலங்க வைந்துகரமிலங்கத்
தனியேயிருக்கிறவர்தான் பெண்ணே-வள்ளிக்
கினியகுமரன்தமையபோன் கண்ணே
இனியகுமரனையுங் கனிவாய்வளர்த்தெடுத்த
யீசனுக்குயிந்தப்பின்னை யேனோ-நந்தி
வேதமெடுக்கவிதி தானோ
வேதமெடுக்கக்கண் டேசிவன்வியந்தி
வேலனெனுங்கந்தனைக் கொண்டாடினள்-ஒரு
தாழ்வின் றியாவையிடக் கூடினள்
தாழ்வின்றியேபுவியில் வாழ்வுமிருந்தகந்தன்
சங்கையில்லாமல்கெஞ்சி நேரே-குற
மங்கையைக்கூடிக்கொஞ்சி னரே
மங்கைகுறவருட சங்கையல்லடி பெண்ணே
வந்தபகவன்முனி வேண்டி-ஆதி
சொந்தமாய்ப்பெற்றவள்ளி தாண்டி
சொந்தமாய்வேலனுக்கு மிந்தவள்ளிக்குமுன்னே
சூட்டவில்லையேமணமாலை-திருப்
பூட்டவில்லையோ புவிமேலே

பூட்டவே தெய்வானையைக் கேட்டுமுன் னாளையிலே
பூமணஞ்செய்தாரடி வேலன்-ஆழி
வாமணன் தங்கையருள் பாலன்
வாமணனுமஞ்செய்து தேமகமாய்மாலையிட்டு
வந்தவர்வட்டக்குடைமின்ன-இந்தத்
தந்திமேலேறிவார தென்ன
தந்தியிலேறிவார இந்தத்திருவிழாவின்
சங்கையிதுதாண்டி கண்ணே-சுவாமிக்
கிங்கேவளமையிது பெண்ணே
இங்கேவளமையென்று லெங்கும்பகலைப்போலே
இருபுறமும்ஜனங்க ளேந்தியே-கொண்டு
வருகிறதீபமென்ன காந்தியே
காந்தியுடனேகையி லேந்திக்கொண்டாடிச்சிலர்
கற்பூரதீபமதை தூண்டி-வாரூர்
சுப்பிரமணியனுக்கே தாண்டி
தாண்டியுபசரித்து வேண்டிதர்மஞ்செய்ய
சத்திரங்கட்டிவைத்த தாரையா-வேலை
சித்திரமானதிதைப் பாரையா
சித்திரமானஅன்ன சத்திரங்கட்டிவைத்தோர்
செந்தமிழ்சேர்நகரத் தாரடி-வைத்த
நந்தவனத்தைச்சுற்றிப் பாரடி
நந்தவனமும்வைத்து சொந்தமடமுங்கட்டிய
நகரத்தாரென்றாலவர் யாரு-அவர்
புகழ்பெற்றிருப்பதெந்த வூரு
ஊரெனும்பாண்டிதேசத் தாரெனும்பேர்புகழ்ந்து
ஓங்கியதொண் ணூற்றாறு ராரடி-வெகு
பாங்குள்ளநாட்டுக்கோட்டை யாரடி
நாட்டுக்கோட்டை யாரென்றால்வாட்டமில்லாதலங்கை
நாட்டுக்குவந்தவகை யேதையா-புகழ்
தீட்டும்நகரத்தார்கள் தானையா
தானையாவென்றுசொன்ன மானேகொழும்பினிலே
சந்தோஷமாகவேயா பாரமும்-செய்ய
வந்தவர்களிவறென் னேரமும்

என்னோரழுங்கொழும்பில் சொர்னயாபாரஞ்செய்தால்
இந்தக்கதிர்காமத்தை நாடியே-இவர்
வந்ததென்னபுகழ்கள் பாடியே
பாடியேவேலெடுத்து ஆடிக்கொண்டாடிமாதப்
பௌர்ணைக்கேவரு வாரடி-இங்கே
வருஷங்கள்தோறும்வெகு சீரடி
வருஷங்கள்தோறுமிங்கே வருவாராஞலுஞ்சொந்த
மானகர்க்கேகிஞலப்போது காண்-இங்கே
தான்வேலெடுத்துவாரதாரு காண்
ஆருகாணென்ருய் புகழேருப்புதுக்கணக்குக்
காகவந்தநகரத் தார்கள்-வெகு
சேகரமாகவரு வார்கள்
சேகரமானகன யோகரெனுமிவர்கள்
செல்வமிகுந்தவரே தோணும்-நல்ல
கல்விமிகுந்தவரோ காணும்
கல்வித்திறமையுண்டு செல்வமகிமையுண்டு
கந்தனருளைப்பெற்ற பேருக்கே-வெகு
விந்தையாய்நாட்டுக்கோட்டை யாருக்கே
நாட்டுக்கோட்டையாருக்கு தீட்டும்புகழ்படைத்த
நகரத்தாரென்றிவரைத் தானேயா-யெங்கும்
சகலபேர்களுஞ்சொல்வ தேதையா
சகலியாபாரதர்மஞ் சகலதிருப்பணியும்
தவருமற்செய்துவந்த தோதிஞல்-புவியில்
இவரேநகரத்தாரென் ருேதிஞர்
இவர்களைப்போலநகர் எவ்வளவோ தர்மஞ்செய்தார்
எனயோர்காணுமந்த நாளிலே-அப்போ
தானவர்க்கந்தபேரே னில்லை
பேர்புகழ்சரிகைகிரிகை நேருங்குகனருளும்
பெற்றதனுல்நகரத் தாரே-யென்று
யெத்தலத்திலுமுரைத் தாரே
எத்தலத்திலும்புகழ் பெற்றமதுரைசெச்சாக்கர்
இருக்குங்கோயிலையெல்லாந்தானேயா-பொன்னுல்
சிறக்கவலங்கரித்த தாரையா

ஆறொன்றாய்ப்பெண்ணே யெங்கும்போற்றுதெய்வ நாரை
 ஆலயத்தைப்புதிப்பிக்க தாரடி-வாடி
 வேலவனருள் நகரத் தாரடி
வேலனைப்பெற்றசக்தி வாலைசிவகாமித்தாய்
 மேவும்சிதம்பர நடேசனார்-சபை
 யாவும்புதிப்பிக்கிறதாலையா
புதிப்பிக்கவேணுமென்று மதிப்பித்தாகத்துசெய்தார்
 புவியிற்புகழ் நகரத் தாரடி-மூகில்கள்
 குவியும்தன்மைபோல்கொடை யராடி
கொடையார்கள் தர்மஞ்செய்பசடையாபோவாணிபத்தி
 கூடும் முயர்ச்சியுள்ளவாழ்வி லோர்-புகழ் [ல்
 நாடும்வேதாகமத்தின் கேள்வியோர்
தாடிமயோத்திகாசி ராமேஸ்வரம்வரைக்கும்
 நகரத்தார்தர்மம் நிலை நாட்டினார்-நித்தியம்
 சுபஜெயமங்கள்த்தைச் சூட்டினார்
சூட்டியவர்க்கருளைத் தீட்டியவேலவர்மேற்
 சொன்னகவியெங்கும் பிரகாசம்-ஓகோ
 மன்னவருமக்கெந்தத் தேசம்
தேசமென்பதுராமன் சேதுபத்தனஞ்செய்த
 சிமான்திருப்புல்லாணி தானடி-தங்கம்
 ராமசாமியென்பது நானடி
நானடிக்கடிகந்த நாதன்தனைப்பணிய
 நல்லதினங்களெப்ப காணும்-அதைச்
 சொல்ல நாமிக்கேவா வேணும்
சொல்லக்கேள்கக்கிரவாரம் சோமவாரங்கள்மாதம்
 தோதாலகார்த்திகைக்குத் தாலடி-வத்தால்
 பாதகங்களகல்று போயடி
பாதகந்தன்னைப்பரி காரமேசெய்யுங்கந்தன்
 பாதந்தனைப்பணிய வேணும்-நாங்கள்
 காதல்கொண்டேவருவோம் காணும்
காணுந்தவமிருந்தகதிர்காமத்தியுகந்த
 கந்தன்செந்தூரில்வளர் யோகனடி-நல்ல
 தொந்தமிட்டாடுமயில் வாகனடி

வாகன்செந்தூரானென்றால் வையாபுரிப்பழனி
மாமலைமேலிருப்ப தாரு-நல்ல
சாமிமலைக்குகந்த தாரு

சாமிமலைமுதலாய் பூமிதனிலுள்ள
தலங்களெல்லாமிவர் தாண்டி-மேவி
விளங்குங்கதிரைப்பதி யாண்டி

ஆண்டிக்கிவ்வுலகெல்லாம் வேண்டியபதியென்றால்
அத்தலங்களிலே ஆகாணும்-இவர்
சித்தம்வைத்திருப்பதெங் கோனும்

சித்தம்வைத்திருப்பது முத்தனெனுமடியார்
சிந்தையைவிட்டகல மாட்டார்-மாயன்
செந்திருவாழ்கதிரை நாட்டார்

நாட்டாரடியவர்மேல் நாட்டமாயிருந்திட்டால்
நாட்டுப்பதிகளில் செல்வாரே-நாமும்
கேட்டவரங்கள்தரு வாரே

கேட்டவரந்தருவார் நாட்டுப்பதியில்செல்வார்
கேசவன்மருகனார்க்கே-யெண்ணி
வாசமாய்நம்பிவந் தோர்க்கே

வாசமுடனேகதி ரேசனைத்தொழுதிட
வாருமையாபுகழ் வாழி-யினி
கூறும்ஜெயமங்களம் வாழி

வாழிகதிரேசனும் வாழிவள்ளிதெய்வானை
வாழியடியவர்கள் வாழி-எங்கள்
மேழிக்கொடிக்குலமும் வாழி.

கதிர்காமத்துஏசல்
முற்றிற்று.

கதிர்காமக்கும்மி

சீர்வளம்பெற்ற குயில்கூவும்நல்ல
தென்கதிர்காம மதில்மேவும்

ஆறுமுகன்கதிரேசனின் மேலெங்கள்
அண்டர்கொண்டாடிய வாசனின்மேல்
மங்களஞ்சேரும் கும்மிப்பாடவந்து
மாணிக்கப்பிள்ளையார் காப்பாட
சிங்கத்திலேறிய பூரணியேயெந்தன்
செந்தமிழ்க்கேயருள் நாரணியே
சுந்தரநீரணி ஆறுமுகன்மீதிற்
சொல்லுந்தமிழுக்கு நாலுமுகன்
சிந்தைக்கிசைந்தவேளை வாழ்த்திக்கவி
செப்பும்புலவர்களைப் போற்றி
சந்தோஷமாய்க்கும்மிப் பாட்டுரைக்கக்கந்தன்
தையல்தெய்வானையுமேசிறக்க
வந்துதவிசெய்யவேணு மம்மாநாளும்
வாழ்த்துங்கவிமாலை பூணுமம்மா
கந்தன்கதிர்காம வேலவனேபுவி
கார்க்குமறைபுகழ் லோலனே
யெந்தனுக்கேயனு கூலனேதொழு
தேத்திப்பணியும்சீலனே
மங்கையரெல்லோரும் வாருங்கடி இந்த
மாணிக்கக்கெங்கை நீராடுங்கடி
சிங்காரமாய்ப்பணி பூட்டுங்கடிமுகம்
சிறந்தகுங்குமந் தீட்டுங்கடி
கூந்தலுக்கேமலர் மாலைகட்டி நல்ல
கோலவர்ணப்பட்டுச் சேலைகட்டி
சேர்ந்திணையாகவே பாடுங்கடிகந்தன்
சேவடிபோற்றிக் கொண்டாடுங்கடி
ஐயமில்லாமலே நாடிவந்துஇந்த
ஆறுமுகன்பதி தேடிவந்த
செய்யிழைமார்களே வாருங்கடிகவிக்
சிறப்பைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி
ஓதியசெந்தமிழ்ப் பாடிடவேயிந்தப்
ஊர்வளஞ்சொல்லிக் கொண்டாடிடவே

ஏதுபிழைக ளிருந்தாலும்சுவாமி
ஏழைக்கிரங்கி எனையாளும்
ஆறுமுகனென் றுபேருடையானெனை
யாளும் கதிர்காமம் ஊருடையான்
சீருடையான்வடி வேலுடையான்வெகு
சித்தர்கள்போற்றிய காலுடையான்
சத்திக்குகந்த மகன்தானே இவர்
தந்தையுமுக்கண் சிவனதானே
எத்திசையும்புகழ் மால்மருகன் றன்னை
ஏத்திக்கொண்டாடலாம் வாருங்கடி
வாசம்புகழ்கதிர் காமத்திலேமழை
மாரிபெய்வுஞ் சந்தோஷத்திலே
ஆசைமிகுந்துழ வேத்தினர்சென்னல்
அள்ளியவலெங்கும் தூத்தினர்
சென்னல்களெல்லாம் விளைந்திருக்குமெங்கும்
சிங்களநாடு மகிழ்ந்திருக்கும்
கன்னல்தழைத்தெங்கும் மூத்தினும்பூங்
காவுகளெல்லாம் வளர்ந்தோணும்
மாவுங்கொய்யாவு மடர்ந்திருக்கும்புன்னை
மரம்பிலாவுந் தொடர்ந்திருக்கும்
கூவுங்குயில்மயில் கூட்டமும்வெகு
குஞ்சரங்களெங்கும் நாட்டமும்
கானகத்தில்மயில் ரொம்பவடிபுலி
கரடிமான்மறை கும்மலடி
வானரங்கள்விளை யாடுவதுமெங்கும்
வண்டுகள்கீதங்கள் பாடுவதும்
மாணிக்கக்கெங்கையா ரோடுவதும்நித்தம்
மாதவர்வந்து நீராடுவதும்
காணிக்கைகொண்டு வருவாரேகதிர்
காமத்தைநோக்கிவெகுபேரே
வீதியலங்காரமெத்தவடியிதில்
மேவுஞ்ஜனங்களும் சுத்தமடி.

5

சோதிமயமான கோபுரமுங்கோவில்
சூழ்ந்ததிருமதில் தாவாமும்
குமரன்கோவி லிலங்குதுபாரிதில்
கொட்டியமேள முழங்குதுபார்
அமரர்கூடிய கூடமும்வள்ளி
யம்மைதெய் வானைக்கிமாடமும்
என்னசொல்வேன்கதிர் காமத்தின்கோவி
லிலங்கியவலங்காரத்தின்
சன்னிதிகாவலும் சிங்களவர்கோவில்
ஸ்த்தானிகராவதும் சிங்களவர்
மன்னாசுக் குருத்தவர்கள்விட்ட
மானியங்கள்செம்பப் பெற்றவர்கள்
புத்தமதத்தி லுகந்தவர்கள்கந்தன்
பூசையில்நித்த மிகுந்தவர்கள்
நித்தமும்சிங்களவர் கூடுவதுமிவர்
நேர்ந்துபணிந்து கொண்டாடுவதும்
தெய்வானைக்கேத்த மலர்கள்கொய்வார்பா
தேசச்சன்னியாசிகள் பூஜைசெய்வார்
வைபோகமிப்படி யுள்ளதடி ஸ்தல
மகிமைசொல்ல நல்லதடி
யெண்டிசைதோறும் புகழ்வார்கள்கொழும்
பெங்கும்சிறந்த கதிரேசன்
கண்டியில்மேவிய தீரனடி கந்தன்
காலாயுதக்கொடி வீரனடி
செங்கைவேல்வில்லேயும் பெற்றவண்டி அந்த
தென்னிலங்காபுரி மெய்த்தவண்டி
சிங்காரமாகியவேலனடி அவர்
சிறப்பைநான்சொல்லக் கேளுங்கடி
சிறப்பைச்சொன்னவரேகாணும் அந்த
தென்னிலங்கை யென்பதுதானும்
இருப்பதெந்த விடங்காணும் அதற்
கெப்படிப்போனல் நடந்தோணும்

கண்டிகொழும்பு மிருப்பதெங்கேயிந்த
கார்கடல்மத்தியில் தீவுமிங்கே
உண்டானகாரணந் தானுமையா அந்த
உண்மையைச்சொல்லவும் வேணுமையா
சொல்லுகிறேன்கேளடி மின்னுளே தேவர்
சொன்னசாபத்தால் முன்னாலே
மெல்லவேமாருதம் வீசையிலே தள்ள
மேருமுடியிந்தத் திசையிலே
வந்துவிழுந்த இடமாச்சு அந்த
வாரிக்குமேலே திடலாச்சு
உத்திக்கமலத் துதித்தவருங்கண்டு
உள்ளத்திலெண்ணி மதித்தவரும்
ஏழுசுற்றுக்கோட்டை யாக்கியேஇதற்
கிலங்கையென்னும்பேர் தாக்கியே
ஆளுமென்றுபணை நட்பாலேசொல்லி
ஆண்டகுபேரனுக் கிப்பாலே
ராணுவத்தோடேஜெயம் பூண்டான் மன்னன்
ராவணன்தென் னிலங்கையாண்டான்
போனதிரயதா யுகத்திலேவந்த
பொற்கொடிசீதையை வனத்திலே
கண்டுசிறையெடுத்தோடி வந்தான்ராமன்
கவிப்படையுடன் தேடிவந்தான்
நின்றுகடலைக்கண்டே திகைத்தான் அந்த
நேரம்வருணனையு மழைத்தான்
சீதையினாலே மனமுகந்துராமன்
தொப்பசயன மதிலிருந்தான்
ஆதிசேதுவெனப் பேர்பொருதிக்கன்னி
யாகுமரி யெல்லைகண்டுறுதி
பரப்பிலேபத்து யோசனையாய்க்கவிப்
படைமலைகொண்ட தற்கிணையாய்
உரத்துயோசனை நூறுமட்டும் அணை
உண்டுபண்ணிலெங்கைக் கோட்டைமட்டும்

நடந்துலெங்கையைக் கண்டபின்பு ராமன்
ராவணனைக்கொன்று சென்றபின்பு
அடர்ந்தராட்சதக் கும்பழியத்திரு
வணைசிதருண்டு தான்மறைய
பின்னுமிலங்கையைச் சீராக்கித்தவப்
பெருமையால்கொஞ்சம் போராக்கி
அன்னாள்விபீஷணனாண்டுவிட்டார்பின்பு
அண்டருலகத்தைச் சார்ந்துவிட்டார்
நாட்டயமுள்ளகயற் கண்ணாளேலெங்கை
நகரம்நாள்சென்று பின்னாலே
கோட்டையழிந்துகடலாச்சு இது
கொஞ்சமாய்த்திவிங்கே யுண்டாச்சு
அப்பாலித்தீவு சீரில்லாமல்இதில்
ஆளொருவருமில்லாமல்
ஒப்பாதகாடு மலையாச்சுப்பெரி
யோர்களுலாவவுமிடமாச்சு
நயமிகுந்த பெருங்காடுவெகு
நாளாயிருந்ததின் பிற்பாடு
இயக்கனென்றொரு ராட்சதனும்இதில்
இருந்தாசிட்டான் எச்சவனும்
நத்தியேநாயர் சிலகாலமேல்
நாட்டையாண்டு வருங்காலம்
புத்தரும்வந்ததில் நாடினார்சிலர்
புத்தமத்தைக் கொண்டாடினார்
திசைபுகழ்வங்க தேசாதிராசன்
சிங்கவாகுபெற்ற ஞாயாதி
விஜையராசனும் வந்தாண்டி பூமி
விஸ்தாரங்கண்டு மகிழ்ந்தாண்டி
தலைமன்னாரென்று பேட்டைகட்டி ராஜன்
தம்பனை நாடென்று கோட்டைகட்டி
சிலைவலியைக்கொண்டாடக்கண்டு
தென்னனியக்கர் மார்கள்கூட

செப்பமுடனிதை யாளவந்தான்வங்க
தேசத்ததிபன் மகனிவன்தான்
அப்பாலித்தீவுக் காசாடிவந்து
ஆண்டவர்கள்வெகு பேர்களடி
வங்காளர்சிங்காளர் வெள்ளாளர்
மதசமயத்து வல்லாளர்
இங்கேவந்துகுடியேறினர் இதற்
கிசைந்தபசருமீறினர்
சிங்களபாஷையு மேலாச்சுஇதில்
சிவசமையமு முண்டாச்சு
மங்கையபோசில ராஜாக்கள்புத்த
மதசமயத்தை மேலாக்க
பாண்டிசோசோழத் தீரர்களும்வந்து
பட்டமாண்ட மாவீரர்களும்
வேண்டிக்கோட்டைகள் கட்டிக்கொண்டார்மதம்
வேறுசெய்யச் சண்டையிட்டுக்கொண்டார்
பாஷையெங்கும் நகராச்சுநல்ல
பாருலகத்திலே பேராச்சு
மேவும்சிவஸ்தல மெத்தவுண்டுஅந்த
விஸ்தாரஞ்சொல்லவு முத்தியுண்டு
உன்னிதமான மலையுமுண்டுஇதில்
ஓங்கும்சிவனடி பாதமுண்டு
முன்னேஸ்வரம்வெகு முக்கியமாம்அதில்
மூலகணேசன் சிலாக்கியமாம்
கேட்டவர்க்மேயனு கூலமாம்திருக்
கேஸ்பரமென்றொரு தானமாம்
நாட்டமுள்ள நகு லேஸ்வரமாம்சிவ
நாதர்க்குகந்தகோ ணேஸ்பரமாம்
தாண்டேஸ்புரம்வெகு தகுதியாம்ஐயன்
சாத்தாக்கோவிலொரு பகுதியாம்
எண்டிசைமெய்த்த குமாரபுரம்புக
ழிலங்கும்சந்திரசேகரபுரம்

கண்டவாமெய்த்த மாவிட்டபுரம்ராம
    கர்த்தரால்செய்த தனேகபுரம்
தொண்டர்துதிக்கும் தலங்களிதாம்பின்னும்
    தோணுதிருப்ப தனேகமதாம்
ராமேஸ்புரமிதைச் சேர்ந்ததடியின்னே
    ராமனுதனு லமைத்ததடி
பூமிக்குருத்தான மன்னர்மெத்தப்பட்டம்
    பூண்டாசிட்ட நகரமெத்த
கண்டியென்றுங்கோட்டைக் காடிதென்று நல்ல
    களனிநீர்கொழும்பூரிதென்றும்
அண்டியவனைசெல்லாம் கட்டடமாங்கோட்டை
    அனுராசபுர பட்டணமாம்
முத்துச்சலாவத் துறைமுண்டுகடல்
    முருகிச்சங்கு குளிப்பதுண்டு
ரெத்தினபுரியென்று ஊருமுண்டுஅதில்
    ரெத்தினமணிகள் விளைவதுண்டு
பன்னகாமமதும் பனைநாடாம்யாழ்ப்
    பாணப்பகுதி வெகுநாடாம்
இன்னமிருக்கு தனேகவெல்லைஇப்போ
    எனக்குச்சொல்லச்சமையமில்லை
கண்டவிடமெல்லாமூராச்சுகோவில்
    கட்டியகட்டடம் பேராச்சு
இண்டுமுண்டாப்பழி கொண்டார்கள் நல்ல
    சிங்களரோடர சாண்டார்கள்
கண்டியையாண்டிடும் வீரதுங்கன்இதில்
    கட்சிவிக்ரம ராஜசிங்கம்
தண்டிகையேறிய சூரர்களும்இவன்
    தலைமுறைவரை ராஜர்களும்
தொண்ணூற்றுமுடி மன்னரடி அதைச்
    சொல்லுஞ்சரித்திர மின்னபடி
விண்ணவர்கள்மெய்திடு மாநகரில்இதில்
    மேவியாசிட்ட பேரவரில்

கண்டியரசனும் மின்னாலே
    கட்டடம்காணலாம் கண்ணாலே
வண்டனதிபாய்க் காரனடி அவன்
    வம்மிஷம்நாயக்க ராஜனடி
அதற்குமுந்திய ராஜர்தொடுக்கட்டி
    ஆண்டவிதமெல்லாம் சீருகெட்டு
மதிப்பதாக்கிடந் தோணமலைக்காடு
    மண்டியிருப்பதுந் தானுமே
இங்கிர்தன்வீரத்தில் சூரசிங்கன் இந்த
    இலங்கைநாடெல்லாம் ராசசிங்கன்
சங்கையுடனர சாளையிலேசிமை
    தன்னுருந்தந்த வேளையிலே
சிங்காரக்கப்பலில் பறங்கியேஇந்த
    தீவுக்குள்ளேவந்து இறங்கியே
தங்கச்சிகரம் தனைவகுத்துப புத்தர்
    தாவுங்கழனித் திசையடுத்து
கோட்டையுங்கட்டிக் கொடிபூட்டிபறைக்
    கொழும்பென்று சொல்லிபேர்நாட்டி
வெட்டெழுப்பிக்காலிக் கோட்டைகட்டி நல்ல
    விஸ்தாரயாத்திர பேட்டைகட்டி
தொட்டதிருக்கோண மாமலையும் அந்த
    துறைமுகங்களை யாண்டதையும்
ஒட்டாமல்தள்ளி விரைவாகிவந்து
    உலர்ந்தாக்காறருசாராக
ஆண்டுசிலகாலம் விட்டார்கள்பின்பு
    ஆங்கிலேயர்வந்து தொட்டார்கள்
வேண்டியதர்மம் நிலைதிறுத்தஇந்த
    மேதினியையெல்லாம் சீர்திருத்த
கும்பமுனியார்வந்து ஒட்டிக்கொண்டார்இந்த
    கொழும்புக்கோட்டையைக் கட்டிக்கொண்டார்
வம்பானகாட்டையும் வெற்றிலுற்றார்கோடு
    வங்காளக்கச்சேரி க்கட்டலுற்றார்

கண்டியரசனைத் தெரிந்திட்டார்பெருங்
கள்ளர்களைச்சுட்டு எறிந்திட்டார்
வண்டிக்கிரோட்டுக ளுண்டுபண்ணி இதில்
மாகாணங்களாய்த் துண்டுபண்ணி

துறைமுகங்களை நேராக்கிகாப்பித்
தோட்டங்களை யெல்லாம்சீராக்கி
நிறைந்தஇந்தியாச் செனங்களும்வேகு
நிறைந்ததீர்வைப் பணங்களும்

மின்னல்வேகங்கொண்ட தந்திவைத்தார்பேசி
விளம்பும்ஆபீசை முந்திவைத்தார்
என்னசொல்வேனடி மின்னாளே இந்த
இங்கிலீஷ்காரர் தன்னரசை

பூட்டிராயிலேயும் நடத்தினார்எங்கும்
புகைவிளக்கையும் பொருத்தினார்
தாஷ்டிகமான கடலலைக்கியூட
தடுத்தணைகட்டியேநெருக்கி

தண்டசாமிருட்சம் வைத்தாரேமலைத்
தண்ணீரை வாவென்றழைத்தாரே
கங்கையும்சிங்கார முண்டாச்சுவெகு
தாழ்வில்லா வாழ்வுகளுண்டாச்சு

பூமியில்கள்ளர் பயம்போச்சுவெகு
புத்தியும் வித்தையுமேலாச்சு
சாமிகதிரேசன் தன்னருளால்ஒரு
தாழ்வொன்றுமில்லையே தோழிப்பெண்ணே

தாழ்வில்லாத்தன்மையுடன் வாழும்கவி
சாற்றியமன்னவரே கேளும்
ஆளுங்கதிரேச னித்தலத்தில்வந்த
ஆரம்பத்தின்கதை சொல்லுமையா

ஆரம்பமென்ன புராணத்திலேகதை
அறிந்தமட்டுமின்னேரத்திலே
கூறவுங்கேளுங்கள் பெண்ணாரேவர்ண
கோலவிழிக்கயல் கண்ணாரே

அண்டமெல்லாமொரு தகத்திலேகட்டி
ஆண்டகிரேதா யுகத்திலே
கொண்டரசாட்சியைச் செலுத்தியேதேவர்
கோனைவெருட்டியே கொளுத்தியே
பாரவினையாளுக் கொஞ்சாதவெகு
படைப்பெருக்கத்துக் கஞ்சாத
வீரப்பிரதாப மிகப்பூணடமன்னன்
வீரமயேந்திர புரமாண்ட
வாசமுள்ளசுர நாளையிலே அவன்
வந்துபோர்செய்திடும் வேளையிலே
பாசறைவீடு மிதில்தாண்டிகந்தன்
படைப்பெருக்க மிதில்தாண்டி
குன்றென்னும்சூரரைத் தூக்கினார்தேவர்
கோனுக்கரசை உண்டாக்கினார்
அன்றுமுதல்கந்தன் வாசமடிஇதில்
அண்டர்களும் விசுவாசமடி
காமன்மைத்துனனைத் தொண்டுபண்ணிகதிர்
காமமென்ற பேரையுண்டுபண்ணி
மாமுனிவோர்கள் கொண்டுவந்தநம்ம
வள்ளியம்மாள னிவன்தாண்டி
மன்னவரே கவிசொன்னவரே இங்கு
வாருமையா சொல்லக்கேளுமையா
மின்னியவேலவனை வாழ்த்தமுறை
விளங்கச்சொல்லும் பணிந்தேற்ற
விளங்கும்தீப தெரிசனமும்தவில்
மேளம்தவண்டை முரசினமும்
முழக்கச்சன்னதி முன்பாகச்சென்று
மூலஸ்தானத்தைப் பாருங்கடி
மூலஸ்தானந் தெரியாமேசபை
முன்ஸ்தலமண்டபந்தோணுமே
சீலமிகுகந்தன் சன்னதியிலிட்ட
திறைமறைப்பிங்கே வதுக்கையா
இரைமறைப்பு வளமையடிகந்தன்
சேவடிகாண்ப தருமையடி

முறைதெரியாத மானிடர்க்குக்கந்தன்
முன்மணிவாசலுந் தோணுது
முன்மணிவாசல் கடக்கணுமேசுவாமி
மூலஸ்தான மடுக்கணுமே
நன்மையுகந்த கதிரேசன் தன்னை
நானறியவகை சொல்லுமையா
நானுமறிந்தது மில்லையடிசொன்னால்
நம்புவையோ எந்தன்சொல்லையடி
தேனருந்தவழி தோணவிட்டால்கந்தன்
சேருவை காண முடியாது
சேருவைகாண முடியாவிட்டாலிந்தச்
சிங்களவரெனும் ஸ்தானிகர்கள்
ஆறுமுகவனறியாமல் நித்தம்
ஆருக்கலங்காரஞ் செய்வார்கள்
ஆருக்கென்றால் வர்னப்பேளையொன்றுஅதற்
கன்புற்றலங்காரஞ் செய்துகொண்டு
யானியகேடக மீதேற்றிவீதி
பவனிவாரது முண்டுமடி
பவனிவந்திடும் பேளையதுஎன்ன
பாவினையாகவே சமைந்தது
அவனியெல்லாம்புகழ்ந் தேற்றபேளைக்
கருள் நிறைந்தது பெவ்விதங்காண்
அருள் நிறைந்து சமைந்தவித்தைவெகு
அந்தரங்கமிந்தப் பெட்டகத்தை
குறியறிந்து துலக்காவிட்டால்கண்டு
கொள்ளமுடியாது வள்ளலையே
வள்ளலுகந்திடும் கோவிலுக்குமுழு
வச்சிரத்தட்டோடு போடாமல்
தெள்ளியமாமணி மேடையெல்லாம்செய்து
செப்போடிட்டது மேதுக்கையா
செப்போடல்லவோ தோழியரேயிது
சிவந்தபத்தரை மாத்தாகும்
ஒப்பாதபுவி மானிடர்க்குஇது
செப்போடாகவே தோணுமடி

செப்போடிட்டதை மாத்தையிலேபின்னும்
சீர்திருத்திவரி சாத்தையிலே
அப்போதங்குள்ள மூலஸ்தானத்தை
அறிந்துகொள்ளாரோ சொல்லுமையா

அறிந்தனுண்டய னுத்தரவால்பன்னி
ராண்டுக்கொருதர மாத்தினவர்
உரியசுத்தமவு ணங்கொண்டுசமா
துகம்தண்டந்தவர் கோடியுண்டு

கோடிபேருண்டென்றும் சொன்னவரேகந்தன்
கொலுவின்மகிமையும் சொன்னவரே
தேடிக்கொண்டாரும் கதிர்மலைமேல்கந்தன்
சேர்வைச்சேகர மெப்படிகாண்

சேகரமான மலைகளுண்டுசுத்தி
திரண்டிருண்ட வனங்களுண்டு
ஏகமிருக சஞ்சாரமடிமலைக்
கிசைந்துபோனவ ரில்லையடி

போனவரந்த மலைவளத்தைச்சொல்லிப்
புகழக்கேட்டேன் அதின்விதத்தை
ஆனலவ ரெப்படிப்போனர்போக
லாகாதென்றெவ்விதம் சொல்லுவீர்காண்

ஆகாதென்றது மெய்தாண்டிமுரு
கையனுத்தரவி னல்தாண்டி
ஏகினல்அந்தக் கதிர்மலைக்குவழி
இசையத்தோணு மிருள்விலக்கி

இசையும்நல்ல வழியுமென்றீர்முன்னே
ஏகமிருகசஞ்சார மென்றீர்
திசைக்கிச்சொல்லாமல் தட்டிடுமோகண்டு
சேரும்படிவழி விட்டிடுமோ

விட்டுவிடாதது மெய்யதற்கேகதிர்
வேலவனுத்தர வாவதற்கே
தட்டுப்படாது மிருகமெல்லாம்வனம்
தாண்டியேயேறி நடந்திடலாம்

நடந்துகாணுவ தெந்தமலைக்கந்தன்
நாதனிருப்பது மெந்தமலை

அடர்ந்தமேளத் தொனிகளுண்டேயங்கே
அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டே
அண்டர்கள்கூட்டமதிகமுண்டு அப்பால்
ஆறுமுகன்சபை யங்கேயுண்டு
கண்டாசைகொள்ளாத மானிடர்க்குசபை
காணவுந்தோணுது தோழிப்பெண்ணே
தோணுதென்றது மெய்யவரும் இருள்
சூழ்ந்தவனங்கள் கடந்தவரும்
காணாதமாமலைக் கேறினவர்சபை
கண்டுதொழாமல் வருவாரோ
கண்டுதொழுவ தெல்லாமலையுமெங்கள்
கந்தன்கனக சபைமலையே
தொண்டரல்லால் கண்டபேருமில்லை
அங்கேதுடிவயிரவன் காவலடி
காவல்கொண்டமலைச் சார்பினிலேயெங்கள்
கர்த்தன்பவனிப் பதியினிலே
மேவுஞ்சமாதொன் றிருக்கிறதேயதை
விளங்கச்சொல்லு மெனக்குபதை
சொல்லுவேன்கேளு நிரைகடந்தயோகத்
துரியகதீதத் துறைகடந்த
நல்லமுத்தாலிங்க சுவாமிக்கடிமுந்தி
ராஜராஜாக்கட்டிய கோவிலடி
கட்டியகோவில் சிறந்ததிலேகதிர்
காமம்சிவஸ்தல மானதிலே
முட்டிவணங்கி முகையதீனென்கிற
முழக்கமிங்கேது சொல்லுமையா
முழக்கமான நபிவரத்தில்வந்து
முத்தியடைந்தன ரித்தலத்தில்
வழக்கமாக முசிலீன்கள் நிதம்
வந்துவணங்குந்தீன் சத்தமடி
தீனதுகூறிய மாபதியில்நல்ல
சித்திரவேலன் சன்னதியில்
தானமும்தர்மமும் செய்யவென்று அன்னச்
சத்திரம்கட்டின தார்காணும்

கட்டியமாமடம் செட்டியடிதர்ம
கர்த்தரெனும் நகரத்தார்கள்
ஒட்டியபொதிகை இட்டமைத்தார்புக
ழுயர்ந்ததர்மம் படம்சமைத்தார்
உயர்ந்ததர்மம் மிகுந்தோர்கள்செல்வ
மோங்கும் வசியகுலத்தார்கள்
இசைந்துவந்தவரைத் தேடியன்னம்
ஈவதுமுண்டோ மனம்நாடி
நாட்டியதர்மம் மிகக்கொடுத்துகந்த
நாதன்கதிரேசன் வேலெடுத்து
ஆடித்திருவிழா நாளையிலேஇவ
ராண்டுக்கொருதரம் வாரதுண்டு
வாரதுண்டுநகரத்தார்களென்று
மன்னவரேசொன்னீ ரின்னகரில்
ஆறுமுகன்கதிரேசனுக்குஇது
ஆடித்திருவிழா முக்கியமோ
முக்கியமாய்க்கதிர் காமத்திலேசுற்றி
முக்கோணசக்கர வீதியிலே
சக்கரபாணி மருகனெனுங்கந்த
சாமிதிருவிழாக் கூட்டமடி
கூட்டமும்பாட்டமும் கொண்டாடுப் குடை
கொடிவிருதுகள் நின்றாடும்
நாட்டமுடைய திருநாளில் திதம்
நடத்துகின்ற வளமையென்ன
வளமைவேழத்தின் மேல்மிருந்துகந்தன்
மாணிக்கப்பேழை தனிலுகந்து
கலைதுலங்கிய வீதியிலேவரும்
கந்தன்பவனியைப் பாருங்கடி
கந்தனுக்கொடுத்த திருநாளிலிந்தக்
காசினியோரும் வருநாளில்
செந்தமிழோர்களும் கொண்டாடக்கந்தன்
தேருமேலேறுவதென்றைக்கையா
தேருமேலேறும் வளமையில்லைசித்திர
தேருமிழுப்பது மிங்கேயில்லை

நேருடன்தண்டிகை மீதேறிசுவாமி
நீரறுப்பானதைப் பாருங்கடி
நீரறுப்பென்றதும் தோன்றலையேஇப்போ
நீர்சொன்னபாஷை விளங்கலையே
நேரும்மின்னாட்டு வளாமைகளோ இதைச்
சீருடனேசொல்ல வேணுமையா
சீருள்ளமாணிக்கக் கெங்கையிலேசுவாமி
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் செய்யயிலே
நேருள்ளசிங்களப் பாஷையிலேஇதை
நீரறுப்பென்பதும் மெய்தாண்டி
மெய்யானஆறு முகவெனும்சுவாமி
மேவியவள்ளி தெய்வானையெனும்
தையலர்மேவும் கதிர்காமந்தனை
தான்கண்டபேருக்கு முத்தியுண்டே
முத்தியுண்டங்கு நினைத்தாலுந்தவ
முத்தர்புகழ்கதிர் காமம்வந்தால்
சித்தியுமுத்தியு முண்டாகும்பிணி
சேராதருள்வார் முருகேசன்
கேசவன்தன்னருமைக் குறியவள்ளிக்
கிசைந்தகந்தன் புகழ்புரிய
வாசமிகுந்த தமிழ்களைச்சொன்ன
மன்னவரேயுமக் கெந்தவூரு
மன்னர்புகழ்ராம நாதபுரஞ்சேரு
மாநகராம்திருப் புல்லாணி
நன்னயமாகியஊர்தாண்டி தங்கம்
ராமசாமியெந்தன் பேர்தாண்டி
பேரையுமூரையுமேபுகழ்ந்து சொன்ன
பேர்பெற்றமாநகர் மீதிருந்த
தாருலவுங்கதிர் காமத்துக்கே நீரும்
தானிங்கேவந்த வயணமென்ன
வந்துகொழும்பதனிற் சிறந்துவெகு
வாசமதாய்ச்சில நாளிருந்து
கந்தன்பவனியைக் கண்ணாலேகண்டு
கைதொழுதேத்தவும் வந்தேனடி

கைதொழுதேத்தியே மெய்வாசன் நம்ம
கந்தன்கதிரைமுருகேசன்
தெய்வானைவள்ளி மணாளனின்மேலினி
செந்தமிழால்துதி சொல்லுமையா
சொல்லச்செவியுற்றுக் கேட்டவர்க்குவரும்
துன்பமகற்றுமிப் பாட்டவர்க்கும்
தில்லையெல்லாவல்லத் தாண்டவத்தால்வாலை
தேவிசிவகாமியின் தவத்தால்
அருள்பொருந்திய பூவாசன்வள்ளி
யம்மைதெய்வானை கதிரேசன்
திருவிழாவிற் சிறந்தவாரக்கந்தன்
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் தந்தவாரம்
தீராநோய்களை தீர்த்தவண்டிசுவாமி
சித்தம்வைத்துநம்மைக் கார்த்தவண்டி
நாரணனுக்கு மருகனவன்ஜெக
நாதன்செந்தூரு முருகனையன்
தேவசேனாதி பதியாண்டிகூடவும்
சித்திரசேவல் கொடியாண்டி
மூவர்புகழ்கந்தன் சந்நதியில்நின்று
முழங்கக்கும்மி யடியுங்கடி
சிம்மாசனத்தி லிருந்தவரைவளம்
சேர்கதிர் காமமுருகந்தவரை
இம்மானிலத்தவரேற்றியேஅவ
ரெண்ணிருந்தபடி போற்றியே
செலுத்தும்வேடிக்கைபாருங்கடிகந்தன்
தீபதெரிசனம் பாருங்கடி
தலத்தில்முக்கியம் பெத்தவண்டிகந்த
சாமிக்கிசிங்காரம் நித்தமடி
முப்பத்துமுக்கோடி தேவருக்கும்நல்ல
மூவருக்கும்புவி யாவருக்கும்
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் தானவர்க்கும்திரு
நாவலர்க்கும்திசை காவலர்க்கும்
சிங்காரக்கும்மி தமிழ்சிறக்கும்நம்முள்
செங்கைவேலன் கதிரேசனுக்கும்

மங்கையர்வள்ளி தெய்வானையர்க்கும்ஜெய
மங்களம்வாழி மிகவாழி
சித்திரவேலா யுதம்வாழிகந்தன்
சேவல்மயிலு மிகவாழி
சத்தியருள்ளகந்தன் சன்னிதியில்புகழ்
சாமியிடும்பனும் வாழியதாம்

மங்களம்.

ஆதிபராஞ்சோதிக்கும் அபிராமிக்கும்
ஜெயமங்களம்
மாதுவள்ளி தெய்வானைக்கும் வேலர்க்கும்
சுபமங்களம்
திருவுக்கும் திருமாலுக்கும் தெய்வதேவர்க்கும்
ஜெயமங்களம்
குருவுக்கும் குமரேசர்க்கும் குறமாதுக்கும்
சுபமங்களம்
மாலருள்பிர்ம தேவர்க்கும் கலைமாதுக்கும்
ஜெயமங்களம்
அலைசூழ்கதிர் காமம்வாழ் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்
செந்தமிழ்க்கவி யாளர்க்கும் புவியாளர்க்கும்
ஜெயமங்களம்
கந்தனாறு முகன்வேல் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்

கதிர்காமக் கும்மி
முற்றிற்று.

இதில் கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு கதிர்காமத்துவசல் கதிர்காமக்கும்மி மங்களம் இவைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

ஸ்ரீலஸ்ரீ

டி. டி. சங்கரதாஸ் ஸ்வாமி அவர்கள்

இயற்றிய

நாடக சரித்திரங்களின் பெயர்கள்.

1	சத்தியவான் சாவித்திரி	0	8	0
2	கோவலன்	0	7	0
3	அல்லி	0	6	0
4	பவளக்கொடி	0	6	0
5	ஞானசௌந்தரி	0	7	0
6	சாரங்கதரன்	0	8	0
7	வள்ளி திருமணம்	0	5	0
8	நல்லதங்காள்	0	7	0
9	மயானகாண்டம்	0	8	0

மொத்தமாய் ஒரு செட் வாங்கிக்கொள்பவர்களுக்கு 9-சரித்திரங்கள் சேர்ந்த செட் 1-க்கு ரூ. [illegible]—0—0

மஹேஸ்வரி சரித்திரம்.

நெல்லை T. S. சிவராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. விலை அணா—7. வேண்டியவர் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மு. கிருஷ்ணபிள்ளை,

ஏஜண்டு

பி. நா. சி. பிரதர்ஸ் புக்ஷாப், மதுரை.